

בש"פ 1592/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1592/23

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 15.2.2023 בעמ"ת
32503-02-23 שניתנה על-ידי כבוד השופטת ל'
שלאעטהחלילה

בשם המבקש: עו"ד מחאמיד ג'מאל

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 15.2.2023, בעמ"ת 32503-02-23 (השופטת ל' שלאעטה חלילה), שבגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה, מיום 23.1.2023, במ"ת 22025-07-22 (השופטת י' אונגר ביטון).

2. ביום 12.7.2022, הוגש נגד המבקש כתב אישום, המייחס לו מספר אירועים של תקיפה סתם כלפי בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מספר אירועים של תקיפה סתם כלפי קטין שעליו הוא אחראי, עבירה לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 14.7.2022, קבע בית משפט השלום כי מתקיימות לגבי המבקש ראיות לכאורה; כי אין

מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר סטטוטורית, המקימה חזקת מסוכנות, שלא נסתרה; וכי "מפאת מסוכנותו היתרה של [המבקש] כלפי המתלוננת וכלפי בנו", אין מקום לשקול שחרור לחלופת מעצר. בית משפט השלום הורה אפוא על מעצר המבקש עד תום ההליכים.

3. ביום 19.7.2022, הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בחיפה ערר על ההחלטה. לאחר ששמע את הערות בית המשפט, חזר בו המבקש מהערר לגבי הראיות לכאורה, ובהסכמת הצדדים, נקבע כי התיק יוחזר לבית משפט השלום, לצורך קבלת תסקיר מעצר (עמ"ת 37415-07-22). בעקבות זאת, הגיש שירות המבחן תסקיר, שבו צוין, בין היתר, כי לנוכח ביצוע עבירה קודמת בעלת מאפיינים דומים, שבגינה אף ריצה המבקש עונש מאסר בפועל, זמן לא רב טרם מעצרו הנוכחי; בהתחשב בכך שלא היה בעונש שהוטל עליו, או בהזדמנות השיקומית שניתנה לו, כדי להרתיעו, או להביא לשינוי בהתנהגותו, ובהבנתו את מעשיו; ובשים לב לכך שממידע שהתקבל מהמחלקה לשירותים חברתיים באום אל פאחם, עולה כי אשת המבקש סבלה מאליומות קשה מצד המבקש עוד מראשית הנישואין, ואף שהתה במקלט לנשים מוכות – קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה. עוד צוין, כי אין בחלופת המעצר שהוצעה, כדי לצמצם את הסיכון הנשקף מהמבקש, ובפרט, את הסיכון שנשקף ממנו לאשתו, במידה מספקת. אשר על כן, בהחלטה מיום 24.8.2022, קבע בית משפט השלום כי העמדה שהביע בהחלטה מיום 14.7.2022, לגבי אפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, "לא זו בלבד שלא השתנתה אלא אף קיבלה חיזוק משמעותי מן האמור בתסקירים"; וכי לא נמצא "בסיס איתן להורות על שחרורו של [המבקש] בתנאים מגבילים".

4. ביום 29.8.2022, הגיש המבקש ערר על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. הערר – נדחה, בהחלטה 2.9.2022. עם זאת, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר מעצר משלים, שיבחן את אפשרות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, בחלופה נוספת שהוצעה על-ידו (עמ"ת 61279-08-22). גם הפעם, לא התרשם שירות המבחן כי יש בחלופה המוצעת כדי להפחית במידה ניכרת מהמסוכנות הנשקפת מהמבקש, ולא בא בהמלצה על שחרורו לחלופת המעצר. לפיכך קבע בית משפט השלום, בהחלטה מיום 13.10.2022, כי המבקש ישאר במעצר.

5. ביום 8.1.2023, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר. גם בקשה זו – נדחתה, בהחלטת בית משפט השלום מיום 23.1.2023. נקבע, כי אמנם ההליך העיקרי אינו מתקדם בקצב מניח את הדעת, אולם לאופן שבו מנהל המבקש את הגנתו יש חלק מרכזי בכך; כי הכרסום הנטען בראיות, "אינו מגיע כדי היכולת לקבוע שאין בהליך ראיות לכאורה", וממילא, אין הוא חל אלא אך לגבי חלק מהאישומים המיוחסים למבקש; וכי לנוכח ריבוי המקרים המתוארים בכתב האישום, "המבקש צפוי, ככל ויורשע, לעונש מאסר ממושך החורג מתחום מעצרו בפועל". ביום 14.2.2023, הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ערר על ההחלטה, אולם הערר – נדחה אף הוא.

6. מכאן הבקשה שלפני, שבגדרה שב המבקש על הטענות שהעלה, הן לפני בית משפט השלום, הן לפני בית המשפט המחוזי, על אודות הימשכות ההליכים; הכרסום בראיות התביעה; חריגת המעצר מתקופת המאסר המוטלת בעבירות מן הסוג שבהן הוא מואשם, והנזק שנגרם לו מהימשכות המעצר.

7. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, ושקלתי את נימוקיה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה – להידחות. כידוע, רשות לערור ב'גלגול שלישי' בענייני מעצרים, תינתן אך במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש; או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות הנאשם, או אי-מתן משקל ראוי לשלום הציבור ובטחונו (ראו למשל: בש"פ 4096/22 זאודי נ' מדינת

ישראל, פסקה 7 (21.6.2022). העניין דנן אינו בא בקהל אותם מקרים חריגים. למעשה, המבקש כלל לא טוען כי מתעוררת בעניינו שאלה משפטית עקרונית, אלא מעלה טענות לגוף החלטת בית המשפט המחוזי. דא עקא, שאותן טענות בדיוק הועלו, כאמור, לפני שתי ערכאות, נבחנו לעומקן, ונדחו בהחלטות מנומקות ומבוססות, שניתן בהן מענה לכל טענות המבקש. אמנם, נראה כי ההליך העיקרי אינו מתנהל בקצב משביע רצון. עם זאת, בהתחשב במכלול נסיבות המקרה, בדגש על המסוכנות הנשקפת מהמבקש, כמפורט לעיל, ועל כך שאין בחלופה המוצעת כדי להפחית במידה משמעותית ממסוכנות זו, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי, שלא להורות על שחרור המבקש לחלופת מעצר; ודאי שלא כזה המצדיק את התערבות ערכאת הערר ב'גלגול שלישי'.

8. בקשת הרשות לערור נדחית אפוא בזאת.

אבהיר, כפי שהבהיר גם בית המשפט המחוזי, כי אין בכך כדי למנוע מהמבקש להגיש לבית משפט השלום בקשה לעיון מחדש בתנאי המעצר, אם וכאשר יחול שינוי מהותי בנסיבות.

ניתנה היום, ה' באדר התשפ"ג (26.2.2023).

ש ו פ ט